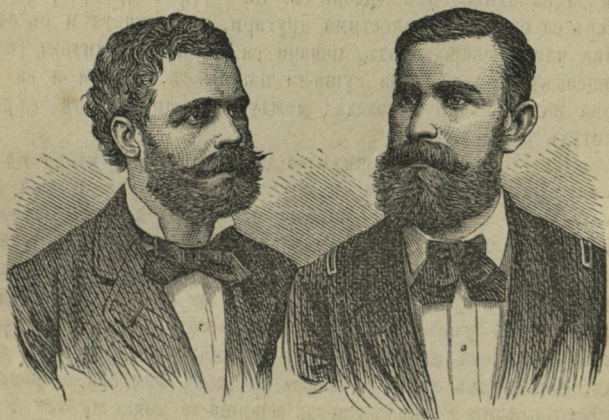

са обърна да види да ли не е забравено нѣщо надирѣ — въ тази минута единъ трясакъ прогърмя въздухъ-тъ; хора, шейна, кучета — всички бѣха потънали вече, и Орелъ са видѣ самъ самничекъ при Глечера. Много са наскърби той за приятелово-то нещастие: той почна да ги тхрси и подирѣ малко подуши, че тѣ биле паднали въ една пукнатина въ глечара. По щастие Пайеръ бѣше са увѣсилъ на вѣже-то и висеше на стѣна-та, облѣгнатъ на пукнатина-та. Орелъ легна по тхрбуха си на земя-та и са примъкна на четири крака до дупка-та; тамъ погледна на долѣ и видѣ Пайера въ една дълбочина отъ четири метра да виси, а отъ джн-то на дупка-та ечеше жалостния гласъ на матрозинъ-тъ — Церлиновича, и скувиченето на впрегнати-тѣ кучета. Орелъ хвхрли на Пайера едно ножче да отреже вѣже-то, съ това да са избави, а на матрозинъ-тъ викнаха да не сѣда никакъ, защото може да замръзне и да са вцѣпи на место-то си; послѣ са впустиха по чорапи да пристигнатъ оставени-тѣ си другари ($1\frac{1}{2}$ ч. далеко)

Юлий Пайеръ и Карлъ Вайпрехтъ.

и скоро са върнаха назадъ при дупка-та. Туриха нацрѣко двѣ дървета, и единъ слезе въ дупка-та долѣ да изнесе матрозина, кучета-та и шейна-та. Но и това злощастие на пѣтници-тѣ не обезкуражи Пайера, а го принуди да са отправи камъ западъ, та отъ тамъ искаше да са опита да са върне пакъ камъ западъ. Тука имъ са испречи, едно голѣмо отворено водно пространство съ тукъ-тамъ купове лѣдове и ширѣше предъ очи-тѣ на глечерови-тѣ пѣтници, кои-то бѣха достигнали вече на една доста голѣма височина; камъ про-